

29.23). De cap manera no pot ser derivat de *monja*, -jo, amb aquesta terminació àtona.

Però és ben versemblant que sigui un arabisme. Probablement de *móġbana*, derivat de *ġaban* 'formatge', car els prefixos *mu-* i *ma-* es varen 5 mesclar totalment en hispanoàrab (cf. les observacions fetes a molts articles nostres, com *Almacelles*).

Amb *ma-*: *máġbana* consta en àrab amb les accepcions 'herba-col', 'coaguladora de la llet', 10 «fromagerie», en el *Mobit* (Dozy *Suppl.* I, 143); la idea de formatjar ja quadra amb les produccions de Gandia. Hi degué haver metàtesi *ġb > bġ*: d'ací *móġgenes*, d'on *móġenes*, i amb propagació de la nasal *mónġenes* com en *monġabena* 'pastisset de formatge', *DECat.* v, 772; *RMA.* 284). J.C.

Mongofra, -ofre, V. *Moncofa* i vol. I, 208

Era MONIDE

Partida del te. de Canejan (Vall d'Aran) al SE. de la població.

ETIM. NL d'origen pre-romà (cf. *E.T.C.* I, 151). Sembla un celtisme provinent del britònic *monid̥di*, 'mun- 25 tanya', que també ha entrat en la formació de *Armenrodas* < ARE-MONI-ROTAS, que hem asenyalat prop del Cap de Creus; i després, en qualitat de primer component dels compostos *Mondarn*. -*dern* (art. 30 supra).

MONISTROL i MONESTIR

MONISTROL de *Montserrat*, vila i municipi de Bages, vora el Llobregat, als vessants NE. del massís de *Montserrat*.

Pron. Mod.: *muniſtr̥l̥* (de *muns̥r̥át*), oït per Casacuberta a Santpedor i a Moià (c. 1920). Gentili- 40 ci: *muniſtrul̥ŋs*

Doc. Ant.: 1331: *Monistrolli de Montserrat* (*Misc. Griera* I, 379); 1359: *Monistrol de Montserrat* (*CoDoACA* XII, 65); 1385: *Monistrol* (*Crònica Pere III*, Ed. Pagès, 179.41).

MONISTROL de *Calders*, municipi de la comarca de Bages, en el Moianès, situat a la capçalera de la riera de *Calders*.

Doc. Ant.: 1050-1150: *Munistrol / Monistrol* (*Relacions de parròquies del bisbat de Vic* publicades 50 per Mn. Antoni Pladevall, *Cat. Romànica II-Osona I*, 1984, pàg.72); 1331: *Monistrolli de Caulers* (*Misc. Griera* I, 379).

Monistrol d'Anoia, poblet agre.al municipi de Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès), a l'esquerra del riu. 55 *Pron. Mod.*: *muniſtr̥l̥*, oït per Casacuberta a Sant

Sadurní (c. 1920).

Doc. Ant.: 992: *Monistrol* (*Cart. St. Cugat* I, 234); 1002: *Monasteriolum* (*Cart. St. Cugat* II, 31); 1359: *Monistrol de Noya* (*CoDoACA* XII, 28).

Monistrole o *Monistrol de Rajadell*, poblet agre.al municipi de Rajadell (Bages), a l'esquerra de la riera de Rajadell.

Doc. Ant. 1359: *Monistrol de Rajadell* (*CoDoACA* XII, 70).

Monistrol, NL antic del terme de Sapeira (Pallars Jussà), documentada l'any 973: *ad illum Ministeriolo* (Abadal, *Comtats Pallars i Rib.*, doc. 221).

Monistrol, mas a l'extrem N. del terme d'Oliola (Noguera).

ETIM. *Monistrol* prové del llatí MONISTERIOLU diminutiu de MONISTERIU, variant vulgar de MONASTERIUM 'monestir', sobre la qual, veg. *DECat.* v, 776a16-36.

20 D'altra banda. explicarem els següents, que vénen del mateix MONISTERIU.

El Monestir, mas del terme de Sant Martí de Llèmena (Gironès) (XLIV, 107).

El Monestir, partida del terme de Saldes (Berguedà) (XXXVIII, 666.20); 76, 21).

El Monestir, avui nom d'un mas del terme de Pallerols del Cantó en les ruïnes del monestir de Santa Cília d'Alins.

Mustiri, pda. de la Vall d'Àneu.

Vall de Monestero, vall glacial dins el terme del municipi d'Espot (Pallars Sobirà). Està situada entre els pics de Monestero (2878 alt.) i Peguera (2993 alt.). La vall davalla pels estanys de Monestero fins al de St.Maurici, Prop de la desembocadura de la vall hi ha les ruïnes d'una capella. Com que en indrets tan inhospitalaris, difícilment hi pot haver existit mai un monestir, sembla que estem en presència d'un testimoni de l'accepció de *Monestero* com a 'esglesieta'.

Pron. Mod.: *monest̥éro*, oït per J. Coromines a Espot i a Cabdella (XXXVII, 153.20).

El Monestiri, partida del terme d'Ontinyent (XXXVI, 115.1).

Vegeu s.v. *Almoster*. J.F.C.

La MONJÒIA

Nom d'un collet elevat, en el terme de Pinós (Solsonès) (XLVI, 95.49).

Un altre a la vall d'Aran, part damunt de Luixon, entremig dels vessants aranesos i els de Les Bordes i Artiga de Lin.

ETIM. *Monjoia* 'munt de pedres posat com a marca': és un mot compost de *mont* 'turó', 'pila', en memòria dels senyals de pedres que posaven els croats